

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

1745.

1. Brückmann, Johann Georg: De eo, quod iustum est circa
abrogationem boni expressam, quam facit Concordationem
Germanicam, supra Eias: De historia et curatione febris (a-
Brockmann, Carolus inter militares episcopales)
2. Lotichius, Johann Georg: De inhibitionibus et processu
inhibitis.
3. Reinhold, Ehrenfried: De eo, quod iustum est circa
dignitates Imperii conferendas.
4. Schwarz, Hieron. Federicus, Facult. juridicæ Decanus:
l. b. s. (ad Dissertationem de iung. Ioa. Hinc Frantzii
instit.)
5. Schwarz, Hieron. Federicus, Facult. juridicæ Decanus:
l. b. s. (ad Dissertationem de iung. Joh. Georgii Lotichii
instit.)
6. Schwarz, Hieron. Federicus, Facult. juridicæ Decanus l. b. s.
(ad Dissertationem de iung. Ehrenfriedi Reinholdi instit.)
7. Schwarz, Hieron. Federicus, Facult. juridicæ Decanus l. b. s.
(ad Dissertationem de iung. Sebastiani Brockmanni instit.)

8. Schorchius, Hieronymus Fridesius: De praestatione annua
in urbe Caburgensi unitate. Des Balth.
9. Schorchius, Hieronymus Fridesius: De tutela feudali,
ejusque Differentiis ab allodiali. 2 Imp. 1745-1752.
10. Schorch, Hieron. Frides.: De jure servitutis et census
ejusque acquisitione et amissione per praescriptionem.

1746.

1. Reichel, Christian August: De rite constituendis quatuor capitulis
circa mandata sine clausula. vulgo adf. de Vies Füll, quae
coram summis Tribunalibus sacri Romani Imperii frequentantur.
h. v.
2. Schütte, Henricus Melchior, Facult. juridicae Decanus. Lectori
benevole s. p. d. (ad dissertationem inang. Christiani Augusti
Reichelii insertam).
3. Spitz, Dr. Christophorus; Facult. juridicae Decanus; Lectori
benevole s. p. d. (ad dissertationem inang. Joanni Michaelis
Wagneri insertam).

1746.

4. Stenger, Joannes Dand: De ultima voluntate approbationis
et consensus indiga.

5. Wagner, Joannes Michael: De archicancellariatu ac Directorio
in comitiis Imperii Eminentissimo Archiepiscopo principi
Electori Moguntino competentibus.

1747.

6. Spitz, Fr. Christophorus; Facult. jur. Decanus: Lectori
benivolo s. p. d. (ad Dissertationem in ang. Ernesti Wilhel-
mi Streckeri invitat).

7. Streckler, Ernest. Wilhelmus: De splendore familiarum
illustrium conservando:

8. Streckler, Com. Wilhelmus, Facult. jur. Decanus: . . .
ad . . . Dissertationem in ang. Ernesti Baderi . . .
invitat.

9. Streckler, Com. Wilhelmus, Facult. jur. Decanus . . .
. . . ad . . . Dissertationem in ang. (Frami Henrichii)
. . . invitata 2 Saecul. 1747 - 1759.

11. Strecker, Casus Wilhelmus: De qualitate testium
ad probanda crimina productorum.
12. Strecker, Casus Wilhelmus: De praestandi legatis
in testamento invalido relicto.
13. Strecker, Cas. Wilhelmus: De praestandi legatis in
testamento invalido relicto. - - - access. Casus
W. Ulmi. Streckeri Programma de fide et dubio in
instrumentis tam publicis quam privatis, com-
notis Rec 1789.

87c
p

179.

2

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA

SISTENS
HISTORIAM ET CVRATIONEM
FEBRIS CATARRHALIS
INTER MILITES EPIDEMIAE,

1745/16

QVAM
ADSPIRANTE NVMINIS DIVINI GRATIA
CONSENSV ET AVCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA ET PERANTIQVA HIERANA,

SVB PRÆSIDIO

**DN. D. ANDREAE ELIAE
BÜCHNERI,**

SAC. CÆS. MAJEST. CONSILIAR. ARCHIAT. ET COMIT. PALAT. S. R. I. NOBILIS,
ACAD. IMPERIAL. NAT. CVRIOSOR. PRÆSID. CHYM. PROF. PVBL. ET FACVLT.
MED. ADSESS. ORDINAR. AC P. T. DECANI, NEC NON REG.

BEROLIN. SOCIET. SCIENT. SODALIS,

PATRONI ET PROMOTORIS SVI AETERNVM
DEVENERANDI,

PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE IN ARTE SALVTARI HONORIBVS
ET IMMVNITATIBVS

LEGITIME IMPETRANDIS,

AD DIEM XXIX. APRILIS MDCC XLV.

H. L. Q. C.

SOLENNI ERVDITORVM EXAMINI SVBJICIET
AVCTOR ET RESPONDENS

LVDVIC. FRIDERICVS MÜLLER,
PRACTICVS RVDOLPHOPOLITANVS.

ERFORDIÆ,

Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

1745

tor suf-
or pars
tamen
eligere
ionem,
horum,
ora vo-
lvit, de-
on acce-
s proba-
potest.
atem est

DISSERTATIO DE FEBRIBUS MEDICIS

SISTENS

HISTORIAM ET CURATIONEM
FEBRIS CATARRHALIS
INTER MILITES EPIDEMICAE

AVIA

ADPRIBITA N. M. M. D. V. I. G. R. A. T. I. A.
CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA EB. P. S. A. C. H. E. N. S. I. A.

IN P. S. A. C. H. E. N. S. I. A.

DN. D. ANDREAE RILIAE
BUCHNERI

PRO GRADU DOCTORIS
IN MEDICINA
P. S. A. C. H. E. N. S. I. A.

AD PRIBITA N. M. M. D. V. I. G. R. A. T. I. A.
CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA EB. P. S. A. C. H. E. N. S. I. A.

AD PRIBITA N. M. M. D. V. I. G. R. A. T. I. A.
CONSENSU ET AUCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA EB. P. S. A. C. H. E. N. S. I. A.

FR. R. O. R. D. I. A.
Typ. Joh. Christoph. Hennig, Acad. Typogr.

P R O O E M I V M.

Hominem elegantissimum macrocosmi compendium esse, adeoque sapientissimum naturæ parentem & architectum hoc ipso nobis luculentum quoddam, omnem humanam rationem transcendentis suæ sapientiæ & omnipotentia; ob oculos posuisse documentum, utriusque attenda collatione evidentissime patescit. Inter alia innumera hujus veritatis argumenta, dum Speciminis præsentis elaborationem meditamur, præcipue mentem subit ignis macrocosmici & microcosmici, secundum paritatem effectuum, consideratio. Illius maximus & omnibus notissimus usus est ad separandum utile ab

inutili, bonum à malo: ad illud, quod immaturum erat, ad maturitatem perducendum: ad congreganda homogenea & separanda heterogenea: ad solidis corporibus fluorem, fluidis soliditatem conciliandam: ad componendum & dissolvendum: ad generandum & corrumpendum, ut alia plura hic taceamus. Ignis principium, idque efficax, in homine vivo adeste, ejus effectus & analysis chymica, imo Phosphori è lotio humano productio, probant. Istum vero ignem æque in nobis, diverso licet operandi modo, separationem utilis ab inutili, congregationem homogeneorum & secessionem heterogeneorum præstare; solvere & coagulare, generare & corrumpere atque destruere, multi docent naturalis & præternaturalis ejus status effectus. Pro exemplo nobis esse poterit *Febris catarrhalis*, de qua in præsentia agere constituimus: offendimus enim in ea separationem utilis ab inutili & noxio; congregationem seri acris mucidi in certis organis & viis; coagulationem & dissolutionem; conservationem corporis, quam hoc loco pro generatione accipimus, atque ejus destructionem, seu mortem, quæ

omnia

omnia clarius deducere & explicare in sequentibus pagellis allaborabimus. Ut autem optatam attingere queamus metam, ante omnia Divini Numinis auxilium imis cordis suspiriis invocamus, ut sancti sui Spiritus gratia nobis jam & in posterum adesse velit.

HISTORIA MORBI.

Exente Anno M DCC XXXVIII. Rudolpholi inter gregarios milites febris accendebatur, qua intra breve temporis intervallum plures hujus ordinis prehendebantur, unde ejusdem grassatio ultra duos menses durabat. Corripiebat vero maxime subjecta plethorica, vel plethorico-cacochymica, quæ alias consuetam circa autumnum sanguinis ventilationem, seu venesectionem, incaute neglexerant. Morbus iste scenam aperiebat insolita lassitudine, universali languore, inappetentia, totius corporis gravativo, circa nucham autem & humeros tensivo dolore, qui magis acutus in capite percipiebatur. Illi, qui olim plus semel vere & autumno Pleuritidem passi fuerunt, nunc quoque
tussis

tussi & lateris unius vel alterius punctione ad-
 sigebantur. Memorato igitur invadentis mor-
 bi prodromo tempestive attendentes & debitum
 regimen observantes, morbum dein experiebantur
 benigniorem; pertinacius vero eidem oblu-
 etantes & pro officii alias ratione excubias agen-
 tes, graviora experiebantur symptomata, inter
 quae multum inprimis negotii faciebat anxietas
 circa praecordia spastica, ad syncopen usque pro-
 grediens. In quibusdam futura se prodibant Co-
 ryzæ initia. Posthæc secundo vel tertio die cir-
 ca vesperam universalis invadebat horripilatio
 febrilis, cum extremorum, pedum maxime, sen-
 sibili refrigeratione, insequente hinc aestu & sym-
 ptomatam supra memoratorum, dorsi inprimis
 & capitis vertiginosorum dolorum, notabili in-
 tensione, quibus hætenus orthostadii, nunc lecto
 adsigebantur. Febrî hinc crescenti & ad sta-
 tum tendenti, adjungebantur narium & fau-
 cium ardor, deglutitio difficilis, sitis, inquietudo
 cum crebris jectigationibus, somni perturbatio,
 vel omninò defectus, leve delirium, exanthema-
 ta purpuracea, maculae rubicundæ, quæ vero in
 paucioribus, ex malo regimine, lividum & in bi-
 nis

*nis violaceum induebant colorem, unde reliquus
omnis morbi status simul in deteriore mutaba-
tur, adeo, ut hinc etiam diarrhœa cum singultu
conjuncta, oculorum caligo, mentis alienatio, mo-
tus linguæ tremulus, susurri aurium & oban-
ditio cæteris symptomatibus accederent.*

RESOLVTIO.

§. I.

Morbum, cujus recensioem præmissimus, in ru-
bro diximus esse *Febrem catarrhalem* & qui-
dem *epidemiã*. Ad februm classẽ illum
rectè referendum, tum quæ antecesserunt, tum quæ
comitata sunt, declarant symptomata. Ecquid enim
magis tritum & obvium, quam febrem, lassitudinem,
languorem universi corporis, inappetentiam, & dolo-
res tensivos in diversis partibus & capitis acutos im-
mediate præcedere; ipsam verò dein horripilatione
universali, extremorum frigore cum insequente æstu
invadere, huic porrò in progressu situm, vigilias, som-
num perturbatum, inquietudinem & alia in historia
recensita symptomata se adjungere, unde illa magis vel
minus acuta, benigna, vel maligna redditur? Addito
verò speciali titulo *catarrhalem* quoque illam vocavi-
mus. Si consideramus in quibusdam ægris coryzam
in primo statim morbi ortu se prodentem; in aliis tus-
sim & laterum dolores, narium & faucium ardorem,
repetitas sternutationes, deglutitionem difficilem, quæ
signum

signum præbet faucium tumoris & aequalis inflammationis, hæc omnia catarrhalem hujus febris indolem declarant. *Epidemiam* autem simul nominavimus, quia maximam cohortis partem invasit, & ultra duos menses ita grassando duravit.

§. II.

Definimus igitur hanc febrem catarrhalem epidemiam, quod sit *intenso circuli humorum continuata, & præternaturali feri mucidi & acris vitiosi retentione & collectione, cooperantibus causis communibus excitata & ejusdem salutarem resolutionem, separationem & exclusionem potissimum intendens.*

§. III.

im Pro mediata causa hujus febris inprimis accusamus serum copiosum, spissitudine & acrimonia vitiosa perniciosum, quod, dum partes quasdam, inprimis membranoso-glandulosas, nimis inundat, infarcit, obstruit & in tumorem elevat, easdem insimul cum dolore & rubore inflammat, quia sub talibus congestionibus, compressis capillaribus vasculis, etiam ipse sanguis purpureus in illis haud libere progredi potest, sed ad stagnationem disponitur. Idem verò in hac catarrhali febre etiam contigisse, non solum narium & faucium ardor & difficilis deglutitio, sed salutaris etiam ejusdem solutio per lenes udores, sudores, vomitiones & diarrhoeas spontaneas, imò maxime largam & sæpe facilem feri peccantis per fauces & nares excretionem, abunde probavit, de quibus ulterius vid. §. IX.

§. IV.

§. IV.

Acrimonia verò abundantis feri, Inprimis per dolorem tenivum & acutum circa nucham & humeros, itemque per cephalalgiam & anxietatem spasticam circa præcordia se manifestat: Partes enim corporis humani exquisito sensu præditæ, acrium & pungentium particularum contactum ferre nequeunt, sed his irritatæ & stimulatæ spasmos patiuntur, ac rodente & lancinante dolore adffiguntur; & quia simul ejusmodi acris lymphæ circa articulos & in periostiis stagnat, molesta inde artuum oritur gravitas. Nec silentio prætereundum est, quod ob stagnationem simul lymphæ acrimonia intendatur, vel producat.

§. V.

Antecedentem causam haud aliam agnoscimus, quam in nonnullis organis & ductibus impeditas & diminutas, vel omnino abollitas se- & excretiones abundantium & inutilium humorum, idque vel ipsorum organorum, vel humorum secernendorum culpa. Si enim organa nimis laxa sunt & tono destituuntur, humores etiam spissiores intra tubulos suos admittunt, vel majore illorum copia obruuntur & infarciuntur, quam quidem sub debili tonico motu urgere & ulterius propellere valent. Nimum verò à quacunq; causa contracta & angustiora reddita organa cum ductibus suis excretoriis, minorem quantitatem secernunt & excernunt, quam quotidie in corpore gignitur, unde iterum vitiosæ lymphæ ac feri in corpore accumulatio necessario sequitur. Si vero lymphæ & serum nimiam labo-

B

rant

rant spiffitudine, illa moderato & ordinario impulsu naturali transcolari nequit, sed in corpore remanet, in dies augetur & humorum laudabilem crasin immutat, donec tandem intensione motuum, qualis in febribus obtinet, illa incidatur, resolvatur & per congrua organa & canales fat valida preffione urgeatur.

§. VI.

Remota & procatartica cause febris nostræ catarrhalis epidemiæ nunc quoque eruendæ & evolvendæ sunt. Ex his primo notari meretur aër, qui mensibus hiemalibus & autumnalibus utplurimum non solum admodum inconstans & varius, sed etiam valde intemperatus esse solet, neque etiam dubitandum est, quin proxime prægressa autumnalis aëris constitutio multum corpora efficaciter ad hunc morbum disposita reddiderit. Illius temporis tempestatum viciffitudo nimis nota est, in eo enim creberrimæ, ne dicam quotidianæ, fiunt permutationes è calido in frigidum, è sicco in humidum, & contra, quibus externus corporis habitus porosus frequenter mutatur, modo relaxatur, modo constringitur & comprimitur, quibus alterationibus dein insensibilis perspiratio & sudoris excretio sæpissimè interceptitur & inapeditur. Taceo, quod frigoris vis, humores corporis humani coagulando & inspissando, maximum quoque ad hanc febrem serosam conferat momentum, illorum secretiones & excretiones depuratorias vel minuendo, vel sistendo. Notissimum vero est, quod milites multis injuriis non solum aëris frigidi, humidi, pluviosi & nebulosi sint expositi, dum excubias agunt & ab uno loco ad alium

remo-

remotiorē nocte dieque migrare coguntur, sed etiam magnum sanitatis detrimentum patiantur, quando è frigore intenso, finitis excubiis, in hypocaustum fervidè calefactum, vel ex hoc in frigidum aërem iterum crebris vicibus transire coguntur.

Intemperantia circa victum & insalubris cibi potusque usus, vel si mavis abusus, magnam vim ad crudos, corruptos & heterogeneos humores gignendos, eosque ad turgescentiam in corpore augendos, obtinet. Notissimum verò est, gregarios milites minus temperantiæ legum observantes esse, & distinctione rerum ad victum pertinentium salubrium & insalubrium destitui; imò, ob rem domi angustam, vilioribus & parabilioribus, sed crudioribus quoque & minus salubribus, semet alere fueros; inde vero crudis, viscosis & acribus succis corpus replere & cacochymicum reddere, unde copiosum admodum adparatum ad hujusmodi febrem excitandam non advertentes sibi comparant. Pane sæpe vesci coguntur nimis grosso & surfuraceo, nec bene fermentato, nec satis cōcto, *schwer nicht wohl ausgebacken Brod.* Inter delicias illorum sunt: carnes suillæ fumo induratæ & talia farcimina; caseus vetustus & putridus; acetaria, cucumeres & fructus horæi, quos avide nimis & intemperanter sumunt. Præterea illis usitatum est cerevisiam & spiritus frumentaceos ad temulentiam usque haurire: Illa humores valde commovet & sanguinem auget, intemperanter vero hausta caput gravat, nervos debilitat, fluidum nerveum impurum & crassum efficit, unde

de temulentorum stupiditas, linguæ immobilitas, titubatio & somni profunditas, tanquam illius effectus, deducenda. Spirituosa vero, fermentatione & destillatione parata, præter temulentiam & ebrietatem, quam efficiunt, nutritioni quoque obsunt, sanguinem & chylum coagulando & mucidos humores gignendo nocent: inde quoque est, quod horum potatores semper, imprimis ætate provectiores, viscida pituita abundant, & ut plurimum morbis è cacochymia, induratione & obstructione viscerum dependentibus, occumbant. Hinc vero evidens patet ratio, cur milites, qui ejusmodi liquoribus delectantur, etiam ad febres, *lymphaticas* SYLVIO dictas, vel catarrhales, admodum sint proclives.

§. VIII.

Causis remotis patentioribus accensemur quoque dispositionem tam naturalem, quam adventitiam. Sic observare nobis licuit, inter militum cohortem ea præcipue subjecta febre catarrhali correpta fuisse, quibus constitutio erat phlegmatica, aut phlegmatico-sanguinea, & quorum corpora texturâ magis laxâ & spongiosâ prædita erant. Adventitiam vero ad eam dispositionem nacti erant nonnulli militum, ob frequentes vigiliâs, crapulas, insalubrem & intemperantem victum atque spiritus frumentacei abusum.

§. IX.

Quoad febris hujus catarrhalis decursum & eventum propterea non omnes eadem fruebantur sorte. Etenim quorum corpora non nimia feri & lymphæ vitiosæ acris & mucidæ quantitate repleta & obruta erant,

erant, & qui intemperantiâ circa victum non nimis diu & graviter inter se ipsos peccaverant, præterea tempestive regimine morbo conveniente utebantur, eundem mitiorem & benigniorem experiebantur, imo absque operosa medicatione per spontaneam & facilem excretionem vel lenis udoris, vel sudoris, vel vomitus aut diarrhœæ, intra paucos dies liberabantur. Saluberrimam verò largiorem & non interruptam materiæ mucido-ferosæ per fauces & nares excretionem quoque observavimus.

§. X.

Gravior è contrario & deterior erat morbi successus & exitus in iis, quorum corpora erant cacochymica, aut scorbutica, & ubi purpuræ materia intus delitescibat; his enim major accidebat virium prostratio, vigiliæ, mentis alienationes, deliria & reliqua mala symptomata, circa finem historiæ morbi recensita: In primis sibi male consulebant & morbum leviozem in magis acutum convertebant, qui proprio ausu vehementioribus purgantibus, emeticis & sudoriferis spirituosus & orgasticis, uno impetu febrem depellere conabantur. His etenim naturæ motibus turbatis & humoribus nimium commotis, morbus in se benignus malignam induebat indolem & salutarî in congruis organis secretionî nullus dabatur locus, sed purpuracea in cute exanthemata, interspersis maculis nunc rubris, nunc lividis, comparebant, qualia in paucis quibusdam aliis, ubi febris catarrhalis malignitatis notas habebat, observabantur.

§. XI.

Quæ itaque febris ista catarrhalis in se malignitatis expers erat, intra paucos dies absque symptomatum sævitia decurrebat & salutaribus excretionibus, secundum individua diversis, solvebatur, imo in quibusdam Medici opera non indigebat, sed solâ naturæ ^{virtute} ad optatum exitum pertingebat, ideo benignis illam accensendam esse judicamus: pauciores enim erant, in quibus vel ob humorum cacochymiam & putredinem diu antea inhærentem, vel ob intemperantiam, perversum in principio regimen, aut tumultuariam medicationem, ex accidenti febris in se benigna malignam indolem induebat, propterea verò contumacior & in 5. circiter individuis exitialis fiebat.

§. XII.

Ob pauca vero illa funera metus excitabatur, ne latius serperet, viresque acquireret ultra progrediendo, malignitas. Quare Serenissimus Princeps regens clementissime mandabat, ut tam præservando, quam curando, consiliis & auxiliis militum cohorti suppetias ferrem. Mandato itaque, qua par erat submissione, morem gessurus, præservatoriam curam sequenti methodo institui: *Primo* ad minuendum redundans in corpore serum acre & mucescens, ubi nullus invadentis morbi epidemii erat sensus, pilulas balsamicas & rhabarbarinas, subinde pro rei exigentia paucis vel extracti panchymagogi Crollii, vel resinæ Jalappæ granis acuatas, duabus vel tribus vicibus, interposito semper unius vel plurium dierum intervallo, exhibui.

Secun-

Secundo, quia plethora expeditum humorum circuitum remoratur & inde dependentibus secretionibus & excretionibus inutilium & superfluorum humorum magno est obstaculo, sanguinis ℥vj. vel ℥vij. V. Sine subtrahi curavi. *Tertio* ad restituendam, vel conservandam liberam transpirationem & humoribus fluxilitatem & tenuitatem conciliandam, herbas Veronicæ & Scordii pro infuso theiformi mane ad scutellas iv. vel v. sumere jussi, vel quibus hoc ad palatum non erat, iis Decoctum rad. Scorzonæræ, Rafur. C. C. & hordei largius etiam pro potu ordinario forbendum præscripsi; ad promovendam vero liberam transpirationem pulverem diaphoreticum temperatum, è Conch. vel Matre Perl. ppt. Antim. diaphoret. & ℥ Antimonii concinnatum, manè in lecto exhibui. Juxta hæc diætam exactius servandam injunxi, vitam sobriam, mentis tranquillitatem commendavi. Spiritu imprimis frumentaceo, haustu potus gelidi, crebris intensioris caloris & frigoris mutationibus interdixi; & ut à frigoris vehementia in excubiis, quantum possibile, se muniant, suafor fui.

§. XIII.

Naturam circa curationem hujus febris multum valere & ad illam feliciter expugnandam viribus instructam, antec. §. IX. jam probavimus. Observavimus vero, illam in quam multis subjeetis tempeſtiva peccantium humorum resolutione, separatione in convenientibus organis & exclusionem facili & fat larga sanationis negotium feliciter absolviſſe. Naturam itaque & hic bonam se præſtitiffe medicatricem, didicimus.

Ut

Ut igitur eandem imitando, in subiectis, quæ operâ Medici indigebant, nec sola sufficiens erat, rectam medendi ingrederemur viam, operæ pretium erat curiose indagare, quibus mediis & qua methodo illa in hoc negotio usâ sit. E morbi historia patet, eam pulsu cordis & arteriarum concitatore & intensiore febrilem motum & æstum excitasse, inde intra paucos dies (§. IX.) sequutum udorem, sudorem, vomitum spontaneum, diarrhœam, seri acris & mucidi largam è faucibus & naribus excretionem, quarum excretionum unâ vel pluribus, pro individuorum diversitate, morbi solutionem optime absolvit. Medicus vero Naturæ ministrum agere & propterea mentis & corporis oculos in actiones ejus sollicitè dirigere tenetur, ut probe ejus fines, & in quantum illos adsequatur, vel adsequi valeat, perspiciat & observet. Ex iis vero, quæ antecedentibus §§phis de morbi hujus indole & decurrendi modo facili vel difficili, bono vel malo, disseruimus, manifestum est, Naturam molestiis peccantis materiæ morbosæ irritatam, in omnibus, quotquot laborarunt, subiectis, primum constrictione sub rigoris & horrois sensu externi habitus corporis, maximam molem humorum interiora versus compulisse; hinc vero laceffitum vitæ organum, collectis &, ut ita loquamur, multiplicatis viribus, validiore & magis accelerata ventriculorum systole, illos in & per omnes corporis partes impetuosiùs agitasse, mediante vero isto impulsu fortiore, concitato universali æstu, & particularum fluidi crebriore & validiore attritu, morbi materiam tam fluidis laudabilibus admixtam, quam intra exilissimos solidarum

lidarum partium tubulos delitescentem, dissolvissè & extricasse, insimul vero hac operandi methodo ad salutarem separationem & exclusionem præparasse. Hoc bene peracto labore, non minore activitate separationis istius & exclusionis negotium suscipiebat. Non alio vero ad istud salutariter absolvendum utebatur mechanismo, quam ut continuatis motibus intensis et hinc sustentato semel accenso calore febrili, minutissimos organorum secretoriorum canales distenderet et ampliores redderet, quo aucto et accelerato impetu humores majore, quam secundum naturam fit, quantitate in illos urgere, et alacrius transprimere valeret, hac mechanica vero ratione in singulis cribris secretoriis copiosiore et celeriore materia vitiosæ, in sanguine contentæ, separationem et excretionem promoveret. Effectus quoque ex voto successit et salutare excretionem, morbum promptè solventes, inde sufficienter productæ fuerunt, quas in §. IX. pluribus recensuimus.

§. XIV.

Quia vero non eadem omnibus contingebat felicitas, & graviora in nonnullis subjectis impedimenta occurrebant, quibus superandis naturæ vis, sibi sola relicta, non par erat, ideo eidem Medicus, opportunis mediis instructus, opem ferre studebat. Illius autem in Therapiæ negotio vestigiis insitens, sequentes formabat curativas indicationes: *I. Æstum febrilem, sicuti modum excedit, attemperare, simul verò æquè circum-*

C

spe.

spectè à remediis tam actu & potentiâ refrigerantibus, quam valdè commoventibus, calidioribus, spirituosiss & volatilibus, ut & regimine æstuoso, quod ferum acre magis exagitat, cavere, utpote quorum noxas superius §. X. notavimus. Huic autem intentioni pulveres satisfaciebant temperantes & simul leniter diapnoici, è Conchis & Matre Perl. præp. C. C. philof. præpar. Chelis Cancrorum & similibus concinnati, additis in æstu fervidiore cuivis dosi, pro cholericis præcipue & plethoricis, Nitri depur. granis v. vel vj. parabantur quoque, quorum gulæ commodum erat, cum aqua destill. flor. Samb. Acac. Card. Bened. Cichor. Scabiosæ & pulveribus modo descriptis, potiones & emulsiones, in intensiore febrili æstu largius exhibendæ.

S. XV.

Secunda nobis erat indicatio, ut occurrentem materiam morbificam acrimoniam corrigeremus atque obtunderemus. Significabant eam ardor in naribus & faucibus, & in nonnullis contingens crebra sternutatio; quo etiam spastico-tensivos circa colli vertebrae & humeros dolores referimus, de quibus vid. Hist. morbi supra adducta. Ulterius vero illam largior feri acris per nares & fauces excretio, has partes subinde erodens & superficialiter exulcerans, prodebat. Huic scopo convenientiaprehendimus absorbentia, ut Lap. Cancror. Testas ovar. Matr. Perlar. Conchas et Unicornu fossile, quod ultimum autem, ubi natura excretionem

nem

niem peccantium humorum per alvum moliebatur, ob vim adstrictoriam, omisimus. His pro eodem fine consulto adjungebamus diluentia, ut decoctum rad. Scorzon. et C. C. addito hordei mundati et selecti manipulo; infusa Theiformia, cum fol. Veronicæ, Capilli vener. flor. Papav. errat. et Bellidis parata; accedebat porro largus cerevisiæ secundariæ potus, quibus res ita bene cedebat, ut expectoratio, feri per nares fluxus, et reliquæ excretiones faciliores et copiosiores, cum notabili ægrorum *inopie*, procederent, et sanitas tanto promptius restitueretur. Alioquin, quando copiosus feri acris decubitus fit in trachea et pulmonibus, ferinam tussim cum aliquali vocis raucitate adducens, acrimoniam hanc efficacissime brodium simplex avenæ excorticatæ, cum cochleari olei Amygdalarum dulc. recentis, bis vel ter de die calide exhibitum, temperat et involvit, unde tussis quoque multo redditur mitior, vel linctus etiam talis conducit: Rec. Spermat. Ceti part. j. ol. Amygdal. dulc. part. ij. ol. dest. Fœnic. gr. iv. vel vj. Sacchari cand. alb. pulv. vel Penid. q. s. ut F. s. a. Linctus. Spectat huc etiam rad. Liquirit. vel succi ejusdem inspissati Hisp. iterata in ore masticatio, acrimoniam & tussim notabiliter leniens. Non abs re quoque erunt Emulsiones ex Amygd. dulc. Pineis, sem. 4. frigid. maj. excorticatis, cum tantillo sem. Papav. albi paratæ et ad duo cochlearia singulis bihoriis exhibitæ. Aliis quoque placent Pilulæ contra tussim, de Styrace Schroederi, aliæque.

§. XVI.

Tertia indicatio respiciebat perspirationis, intenso frigore, vel frigoris & caloris vicissitudinibus turbatae, restitutionem, ac reliquorum natura moliminum, ad has vel illas excretiones salutariter efficiendas, circumspexam & prudentem promotionem. Specialiore igitur scopo, præter supra §. XIV. & XV. commendata absorbentia & temperantia, etiam Antim. diaph. Succin. alb. Cinnab. Antim. & Camphoræ gr. j. vel semis, pulverum ex his paratorum singulis dosibus addendum, nobis satisfaciebant, quibus etiam, remittente æstu febrili, in subjectis laxioris & serosi habitus, minime tamen cholericis & plethoricis, usum Ess. alexiph. Stahlii, Scordii, Pimpin. Enulæ, in mediocri guttarum xxvij. vel xxx. dosi, matutinis & pomeridianis horis, interponebamus, quemadmodum etiam ad promovendam per fauces & nares excretionem, ac pro corrigenda nimia materiæ tenacitate & spissitudine, proficuum observavimus simplicem Essentiam rad. Pimp. alb. vel parca quantitate Essentiæ rad. Enulæ & Angelicæ auctam, & ad xxv. guttas bis quotidie exhibitam. Insuper quoque ad attenuationem materiæ valebat infusum Theiforme, ex herba Capill. vener. Hyssop. Veronic. rad. Glyzyrrhiz. flor. Acac. & sem. Fœnic. paratum, quod priori quoque scopo, promovendæ nimirum transpirationi, inserviebat. Ad lentiozem excretionem feri mucidi per nares promovendam, efficax est pulv. Lilior. convall. errhini instar adhibitus, vel etiam sequens:

Rec.

Rec. Pulv. Lillior. convall. resin. ligni Guajac. aa. gr. xv. Sacchari Canar. drachm. semis Olei Lavend. Caryophyll. aa. gr. j. M. F. Pulv. Ubi materia ferosa acris & biliosa, in ventriculo contenta, nauseam & vomitionem excitabat, absque tamen debito successu, incipiente vel declinante morbo modo pulveris rad. Hy-
 pecacuanhæ gr. xxv. modo ꝑi emet. gr. j. vel in fortioribus ij. cum singulari emolumento exhibebantur, qualia vero in statu febris exhibere haud consultum erat. Quando natura peccantem materiam versus al-
 vum dirigebat, absque tamen optato effectu, tunc vel Rhabarb. pulverisati drachma semis c. Cremor. ꝑi scrup. dimid. vel Pilul. balsam. gr. xv. ad scrupulum j. eadem adhibita cautione, excretionem hancce salutariter promovebant. Novimus equidem, quosdam ni-
 mium circa talium usum esse scrupulosos, attamen si ejusmodi remedia caute & urgente indicatione appli-
 cantur, nihil mali ab iis metuendum erit: Quæ enim ducere oportet, quo maxime vergunt, eo ducenda sunt per loca convenientia, juxta HIPPOCRATIS *Aphor.*
27. Sect. I.

§. XVII.

Aegros inter milites, curæ nostra traditos, complures quoque occurrebant, in quibus diathesin pleu-
 ritico-inflammatoriam observabamus. Cum autem in V. Sine tempeſtiva, ad ejusmodi statim dissolvendam, maximum momentum situm esse constet, ideo, citra
 qualemcunque metum, in his casibus mature, primis

scilicet diebus, mediante illâ sanguinem imminuere & ab effecta parte revellere allaborabamus, imò, sicubi in superficie extracti sanguinis conspicua pellicula alba de inflammatione certiores nos reddiderat, è consilio HOFFMANNI, TRALLESII & TRILLERI, eandem iterabamus cum evidente ægrotantium emolumento.

§. XVIII.

Peracta Venæsectione, pleuriticæ istius diatheseos, tanquam maxime urgentis symptomatis, ulterior quoque habenda erat ratio. Omnis igitur cura in eo collocanda erat, ut fervor sanguinis attemperaretur, inflammatoria stasis discuteretur, & sero mucido excretionis commoda via pararetur, transpiratione simul promotâ. His intentionibus bene obtinendis conferebant Pulvis pleuriticus Wed. Oc. Cancror. acido Citri saturati, Antimon. diaphor. Arcan. duplic. Nitrum depur. flor. Sulph. & Camphora, è quibus pulveres componebamus pro circumstantiarum diversitate varios, quorum drachmam dimidiam semis pro dosi singulis vj. vel viij. horis sumere iussimus. Ad acrimoniam feri obtundendam & acutos lateris dolores mitigandos, subinde etiam Emulsiones, quibus SYDENHAMIUS magnam efficacitatem in hoc morbo tribuit, pariter erant proficua. Parabantur tales ex Amygd. dulc. sem. Card. Mar. Papav. albi & aqua flor. Acac. Scabios. Chærefol. ac Scorzoner. quarum usus nocturno inprimis tempore apprime commodus erat, singulis nempe bi-horibus 3. vel 4. cochlearia exhibendo. Externè lateri dolo-

dolore punctorio adfecto Ungu. Alth. cum Camphora remixtum inungebamus, facculos paregoricos, è flor. Melilot. Samb. Chamom. vulg. rad. Ir. Flor. & bacc. Lauri paratos, calidè imponebamus; doloribus vero his non cedentibus, vesica lacte calido repleta, applicabatur. Præterea juxta BAGLIVII præceptum decocta calida, vel infusa Theiformia cum iis parata, quæ §. XVI. jam commendavimus, ad præsentem scopum efficacia deprehendimus, simul vero *Alexandri* TRALLIANI consilii *Libr. VI. p. 269.* memores, tenuis tepidi potus largum commendavimus usum, quo nullum efficacius pro pleuriticis auxilium inveniri hic Auctor statuit, & fateamur oportet, effectum expectationi respondisse, siquidem illius usu per aliquot dies continuato facilis & larga expectoratio, modici & continui sudores, aliæque excretiones, cum ægrorum conspectu levamine, succedebant.

§. XIX.

Quia verò absque debito regimine omnis Medici cura & remediorum usus ad propositam metam non pertingunt, ideo militibus seriò præcepimus, ut semet tranquillos & quietos, ac in suis stragulis ritè tectos continerent, probe observatis udoribus & sudoribus spontaneis, indusia recenter lota non induerent, ab omni frigore, frigido maxime potu, sibi caverent, è contrario vero nimium stragulorum & hypocaustorum calorem æstuosum devitent, siquidem omne nimium naturæ est inimicum.

§. XX.

§. XX.

Quandoquidem autem vel ex interna dispositione, vel ob indecens in principio regimen & incaute ab Empiricis commendata organica remedia, adhibita acriora emetica ac purgantia, vires ægrorum prostratæ, & blandi naturæ motus, quibus materiæ peccantis resolutio & seclusio salutariter peragenda erat, turbati & in transversum acti fuerant, morbus iste epidemius in se benignus malignam adsumsit indolem, unde ægri isti primis diebus summum sentiebant languorem & laudabilis transpirationis ac aliarum commodarum excretionum loco, intensissimo æstu, præcordiali anxietate, singultu, diarrhœa symptomata, purpura, interspersis rubris & lividis maculis, hæmorrhagia narium immodica & aliis in Historia morbi recensitis pravis symptomatibus, graviter infestabantur, quibus hanc malignam catarrhalem facile à priore benigna discernere licebat.

§. XXI.

In eo quoque distinguebatur hæc maligna febris à benigna catarrhali, dum ob pathematum gravitatem difficiliter & tardius solvebatur, aliquos etiam extinguebat; cum è contrario benigna, decenti medicatione adhibita, omni periculo vacaret & intra septem, undecim, vel ad summum quatuordecim dies sanitati locum cederet.

XX. 2

§. XXII.

S. XXII.

In tali igitur rerum discrimine ad duos respiciendum erat fines, scilicet: *Malignitas oppugnetur Et urgentia Symptomata mitigentur.* Quia vero prior finis non aliter obtineri poterat, quam humorum corruptioni resistendo, nimium æstum refrænando & diapnoën leniter promovendo, ideo bezoardicis, alexipharmacis & temperantibus eâ methodo agendum erat, ut temperantibus medicamentis bezoardica vel adjungeremus, vel interponeremus; æstu vero in tantum sedato, missis temperantibus, substitueremus alexipharmaca, ita circa illorum cum bezoardicis usum disponendo, ut matutino tempore et post meridiem medicamentum alexipharmacum, ante meridiem vero et circa noctem bezoardicum propinquaremus. Bezoardica præcipua erant: è compositis pulv. bezoard. Sennerti, Pannon. rub. bezoard. Hoffm. et Wed. è simplicibus C. C. philof. præpar. Mater Perl. præp. Oc. Cancror. præp. Terræ sigill. bezoard. animale simplex, seu pulv. Viperar. Antimon. diaphor. bezoard. Jovial. insignis in purpuræ efflorescentia promovenda efficaciam, item Lap. bezoar orient. et occid. ad gr. iij. vel solus, vel cum aliis exhibendus, è quibus pro circumstantiarum ratione composuimus pulveres, pondere scrup. j. vel drachmæ semis exhibendos; adjectis aquis destill. Scorzonæ. Scord. fl. Samb. Scabios. potiones confecimus, addito ad gratiam saporis Syrup. acetos. citri. Temperandi sine vel Julapia è modo dictis aquis destill. addita ad

D

ha-

harum uncias v. aquæ prophylact. Sylv. vel aceti de-
still. uncia j. et Syrupi acetosif. citri, vel Cerafor. acid.
aut rub. idæi q. s. pro gratō sapore; aut decoctum pro
potu ordinario, quod illis longe præstabat, cujus hæc
erat formula: Rec. Rad. Scorzoner. Rafur. C. C. aa.
unc. j. et semis, Passular. min. uncias duas, Pom. ci-
trin. dimid. in taleolos sectum. Concisa coque c.
aquæ font. libris vij. per semi horam, colatura dein
refrigerata servetur pro dicto usu.

S. XXIII.

Nitrum, quod ad æstum febrilem temperandum
egregie conducit, subinde cum Cinnab. nativæ tantillo
& præcipitante aliquo compositum, pariter ex usu
erat; vel ejusdem grana aliquot supra descriptis pul-
veribus & potionibus bezoardicis addebamus, ea pro-
portione, ut illorum drachmæ scrupulus semis, vel gra-
na xij. accederent, cujusmodi remedia, ubi status non-
dum erat deploratus, febris malignitatem & vehemen-
tiam efficaciter coërcebant, simul vero purpuræ efflo-
rescentiam placidè promovebant. Ex alexipharmacis
hodie usitatis melius non suppetebat Essent. alexiph.
Stahlii, quam vel solam dosi gr. xxx. supra indicata me-
thodo, vel cum aliis combinatam simplicibus, usur-
pavimus, quæ æque exanthematum tranquillæ expul-
sioni favebat. Ubi vero decubitu ad pectus facto cre-
bra adstiebat tussis, absque tamen facili & larga excre-
tione, ad hanc quoque circumstantiam habito respec-
ctu, aliam ex Ess. Scordii, Pimpin. alb. Enul. Angel. &
Gly.

Glycirrh. componebamus, utrique scopo ex voto satisfacientem. Retroactam, ob incautam frigoris admissionem, stragulorum & indusiorum mutationem, purpuram in aliquot subiectis Mixtura è Liqu. C. C. succin. & spir. min. anod. Hoffm. partibus æqualibus facile revocavimus, superbibenda vero semper dedimus aquarum destillat. supra recensitarum cochlearia aliquot; imperatâ simul continentia & tranquillitate. Et hac methodo plurimos auxiliante Deo è lethi faucibus liberavimus.

§. XXIV.

Ultimo quoque, qua ratione urgentibus symptomatibus medelam fecerimus, nunc paucis indicatum erit. Ubi mentis alienatio, vel delirium accidebat, sepositis alexipharmacis, solis utebatur in antec. §. laudatis bezoardicis & temperantibus; abstinentiam ab omni cerevisia & potu spirituoso præcipiebamus, & pro potu ordinario solum concedebatur decoctum citratum crebro offerendum, ejus formulam itidem §. anteced. communicavimus. Hac verò occasione silentio præterire nolumus hujus decocti insignem in deliriis & intensiore sanguinis æstu virtutem, sicubi per aliquot dies solum potandum exhibetur; sine hoc enim, vel simili, reliqua medicamenta etiam optime ad scopum directa, vel serius, vel plane non optatum præstabunt effectum. Adhibuimus subinde etiam vesicatoria ex Empl. de Melil. & Cantharid. pulv. parata, & brachiis & suris, aut utrisque simul applicata,

D 2

quæ

quæ itidem in hoc symptomate egregiam præstiterunt opem.

§. XXV.

Narium hæmorrhagiæ modicæ equidem nullam alicujus periculi suspicionem faciunt, immodicæ tamen & indomitæ non negligendæ sunt, si in primis diebus non criticis, & purpura vel efflorescente, vel nondum maturâ & siccata accidunt; itemque alia quoque mala concurrunt symptomata, cum *influxu* ægrorum evidente. Ut igitur caute in hoc negotio versaremur, omnibus externis, actu frigidis & constringentibus interdicebamus, & præcipuè potionibus temperantibus, & diapnoicis nitratis utebatur, manibus interrim aquæ tepidæ immerfis & pedum modico calore & udore procurato.

§. XXVI.

Diarrhœæ criticæ & moderatæ, quæ pro salute sunt, Medicum prudentem spectatorem, non actorem requirunt: istæ enim non minus, ac aliæ excretiones, cum modum non excedunt, aliis bonis signis conjunctæ & cum ægrorum *influxu* fiunt, cum certo ægrorum incommodo & subinde interitu sistuntur. Symptomata contra, nimia, & quibus morbus nihil minuitur, sed deterior redditur, caute refrenandæ, non tamen sistendæ sunt. Nihil igitur illæ usum bezoardicorum & alexipharmacorum morari debent, sed continuata illorum assumptione potius ed nitendum, ut libera
tran-

transpiratio cum sudoribus conservetur, interim vero, addito cuiusvis pulveris bezoardici dosi uno vel altero pulv. Cascariillæ grano, diarrhoea ad mediocritatem reducatur, quo nihil efficiente, Spec. de Hyacintho scrup. semis, vel gr. xv. semel intra nycthemeri spatium exhibere, è re erit. Quando autem ob nimiam alvi adstrictionem ægri aliqua anxietate & inquietudine prehendebantur, clystere simpliciter emolliente, absque purgantibus & stimulantibus parato, rem tuto expedire licebat.

§. XXVII.

Summus virium languor, cum pulsus celeritate, debilitate & inæqualitate conjunctus, inter symptomata urgentiora quoque locum habet, quam potionibus analepticis & brodiis reficientibus levare, nisi res ægrorum jam desperatæ sint, Medicus curare debet; quoniam verò internæ in visceribus stases gangraenosæ ut plurimum subesse solent, hinc ejusmodi remediis sæpissime nihil efficere possumus.

§. XXVIII.

De tempore & exitu morbi vel salutari, vel exitioso, ut & de signis talem indicantibus, paucis adhuc monemus, quod purpura citius, cum vel sine maculis efflorescens, difficilem & periculosam, serius verò adparens, faciliorem morbum, imo salutarem magis promiserit eventum. Urina 4to die turbida, cum sedimento levi, æquali & cohærente, sanitatem futu-

D 3

ram;

ram; crassa vero, sine sedimento, vel tenuis & limpida, mortem prænuñciabat. Simplex & benigna febris catarrhalis 7mo die cedebat, subinde etiam, prout major vel minor aderat materiæ morbificæ apparatus, ad 14. vel 21. diem protrahebatur. Maligna vero majoris erat contumaciæ, & interdum ad 4. 5. & plures septimanas se extendebat, dein vero adhuc spatium pro viribus reparandis exigebat. Pauci, qui succubuerunt, vel septimo, vel nono die fatum experti sunt.

§. XXIX.

Ceterum tale regimen præscripsimus, ut ægri corporis & animi servant tranquillitatem; in conclavi se contineant modice & æqualiter calefacto, à refrigerationibus sibi caveant; præter necessitatem nec indusia, nec stragula mutant, udores vel sudores nullo modo turbent, sed potius placidè promoveant, neque tamen æstuoso impetu illos extorqueant, sed naturæ ductui obtemperent. Potu præterea frigidus & spirituosus, fructibus horæis, lacticiiniis & aliis insalubribus, imprimis verò clandestinis medicatiunculis serio interdiximus.

T A N T V M.

S. D. G.

pag. 9. lin. 14. pro mediata leg. immediata.

* * *

L aurea fera, Tibi multis jam confita lustris,
Gestit honoratas cingere læta comas.
Illa Tibi cur fera venit? tam nobile fertum
Præproperâ nequirit Pallas obire manu.
Par tanto Capiti, quod tot de morte trophæa
Jam retulit, studio fervidiore stetit.
Digna nec inde minùs, quia fera, illustris haberi:
Namque creat lentus nobiliora dies.
Quæ Tibi submittit Pallas, nunc ferta capeffe,
Pallade digna, Tuis & magè digna comis.
Fulmina nec fortis, nec mortis perfida tela
Aufint fertorum contumulare decus.

*Ua diu jam præmeritos summos in Medicina
honores Nobilissimo Domino Doctorando
ex animo gratulatur*

PRAESES.

* * *

Latus tunc Tibi iustus iam condita iuris
 Gens honorata iugiter laeta comans
 Illi Tibi curam venit tam nobile carum
 Praepotenti nequit Fallas obne nam
 Partico Capiti, quod tot de morte iustitia
 Jam tunc iudis servitute fessis
 Digna nec inde minime, data tunc illudis habent
 Namque erat tenuis nobilitas dies
 Que Tibi submittit Fallas, nunc tunc capitis
 Pallade digna, Tuis de magis digna comans
 Eulonia nec iustis, nec morte perdis celsa
 Audiat letorum communitate deus

In via, seu p...
 In via, seu p...
 In via, seu p...

P R A E S E S

1. 202

Erfurt, Diss., 1745-47

X 23 86 990

579.

2

DISSERTATIO INAUGVRALIS MEDICA
SISTENS
HISTORIAM ET CVRATIONEM
FEBRIS CATARRHALIS
INTER MILITES EPIDEMIAE,

1745/16

QVAM
ADSPIRANTE NVMINIS DIVINI GRATIA
CONSENSV ET AVCTORITATE
GRATIOSI MEDICORVM ORDINIS
IN ALMA ET PERANTIQVA HIERANA,
SVB PRÆSIDIO

**DN. D. ANDREAE ELIAE
BÜCHNERI,**

SAC. CÆS. MAJEST. CONSILIAR. ARCHIAT. ET COMIT. PALAT. S. R. I. NOBILIS,
ACAD. IMPERIAL. NAT. CVRIOSOR. PRÆSID. CHTM. PROF. PVBL. ET FACVLT.
MED. ADSESS. ORDINAR. AC P. T. DECANI, NEC NON REG.
BEROLIN. SOCIET. SCIENT. SODALIS,

PATRONI ET PROMOTORIS SVI AETERNVM
DEVENERANDI,

PRO GRADV DOCTORIS
SVMMISQVE IN ARTE SALVTARI HONORIBVS
ET IMMVNITATIBVS
LEGITIME IMPETRANDIS,
AD DIEM XXIX. APRILIS MDCC XLV.
H. L. Q. C.

SOLENNI ERVDITORVM EXAMINI SVBJICIET
AVCTOR ET RESPONDENS

LVDOVIC. FRIDERICVS MÜLLER,
PRACTICVS RVDOLPHOPOLITANVS,

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPH. HERINGII, Acad. Typogr.

1745

